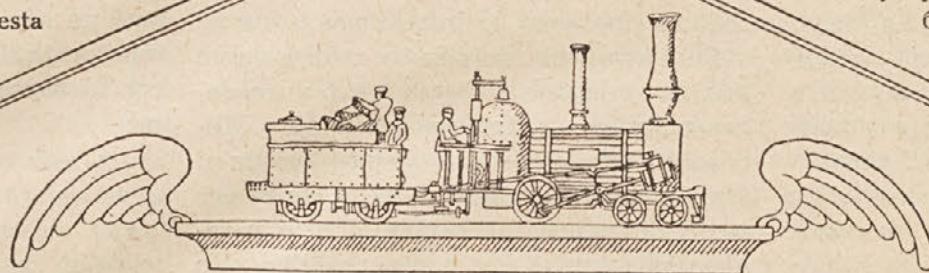

Izhaja prve dni v mesecu. — Izlazi prvi dana u mjesecu.
 Излази првих дана у мјесецу. — Posamezna štev.
 2 Din. — Pojedini broj 2 Din. — Поједини
 број 2 Дин. — Redakcija i administracija u Ljubljani, Dunajska cesta
 br. 58.

— Letna naročnina 24 Din. —
 Godišnja pretplata 24 Din. — Годишња претплата 24 Дин. — Редакција и администрација у Јељбљани, Дунавска цеста бр. 58. — Odgovorni urednik Ivan Cek.

STROJNI KURJAČ

СТРОЈНИ ЛОЖАЧ

GLASILO УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА ДРЖ. ЖЕЛЕЗНИЦА У БЕОГРАДУ.

STROJNI LOŽAČ

GLASILO UDRUŽENJA LOŽAČA DRŽ. ŽELEZNICA U BEOGRADU

II. REDNI LETNI občni zbor

**Udruženja kurjačev drž. žel. SHS,
oblastne uprave v Ljubljani
se vrši 12. maja t. l. ob 9. uri dop.
v veliki dvorani Mestnega doma.**

DNEVNI RED:

1. Poročilo predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Poročilo nadzorstvenega odbora.
5. volitev novega upravnega odbora.
6. Slučajnosti.

Наше главне скупштине.

За неколико недеља вршиће се главне скупштине поједињих наших обласних управа, а једна већ је одржана. Неће бити одвеште, да том приликом проговоримо неколико речи.

Пре свега датуми тих главних скупштина се лубљанске јоште нису одређени, али одредиће се у најскорије време. Према томе ни дневне реде поједињих скупштина не познамо. Можемо пак већ унаперд рећи, да ће сви сличити један другоме, а њихов ће садржај обухватати углавном две тачке: извештај и дебата о раду у прошлој години и програм за рад у будућности.

Што се тиче првог дела, поједини одбори имате задаћу, да члановима објасне свој рад, да им покажу на успехе које су постигли те да положе рачун за цело своје пословање. Према томе, дали је један одбор радио и учинио више или мање, имате и на главној скупштини лакше или теже стајалиште. Може се рећи, да се је у главном много шта учинило, од чега имају тако појединци како целокупност користи. Извршене су безбројне интервенције у свима инстанцима: у ложионицама, на дирекцијама, код генералне дирекције и у Министарству Саобраћаја. Односло се много представки на разна надлештва, у којима се тражи побољшање нашег стана, отклоњење поједињих недостатака и кривица те да нам се да оно, што нам по законима и прописима иде. Постигли се

амо тамо какви успеси, али о томе имате чланови, да пресуде, дали је све учињено, да би се постигли они успеси, који би чланове узадовољили. Има још, на-

равски, отворених питања, за која би желели, да буду што пре решена и, најдамо се, која ће бити у најскоријем времену решена. Но кад буду чланови о томе размишљали и евентуелно и проговорили морате да узму у обзир, да се не може у један мах постићи све оно, што се још пре година изгубило или што се уопште још није постигло. Ако погледамо неколико у најшу прошлост видећемо, да смо баш ми сами много закривили пуштајући, да се нас потисне на страну и донуштајући, да се други пењу на нашим леђама у висину. Неће нам поћи баш тако за руком, да се дочепамо онога, што су други на наш рачун постигли. Требало је много напорног рада само за то, да се је почела рушити стара традиција по којој је ложач само једна животиња која треба што више да ради а да не пита за своја права. Стане у којем се данас налазимо за нас није задовољиво. Задовољити нас такоисто не могу само делни успеси, нарочито са обзиром на то, да би већ могли бити много на бољем, ако би у раније доба било међу нама неколико више заведности, неколико више борбености а много мање малаксалости. Тако морамо увек размишљати о новим путевима, по којим би могли постићи побољшање наше судбине, угодније прилике за рад а за наш текши и напорни рад барем прилично одговарајућу плату. То пак важи за све, не само за поједине одборе. Дужност је сваког појединца, да ради на томе, да се постигне тај циљ.

У тим ће се правцима морати усмирити програм рада у будућности. О тим ће се питањима расправљати на нашим главним скупштинама.

Za upravni odbor:

Ček Ivan,
predsednik

Rus Jože,
tajnik.

Novi odборnici, ki jih se izabri na pojedinih skupštinama, morajo da imajo v sveti svoje dužnosti, kad primaju površeno funkcijo. Ne sme se desiti, da bi bio rad oteškočen ili čak i onemotučen tiste, ki niso bili vršili svojo dužnost. Ni je bilo lako raditi u organizacijama, naročito za ljudi iz naših redova. Ali moramo biti ipak učeni, da bez rada nema uspeha. Nadamo se, da bo naši članovi to razumeti, pa da bo prema temu udesiti svoj rad.

Naše glavne skupštine.

Za nekoliko nedelja vršiće se glavne skupštine pojedinih naših oblasnih uprava, a jedna več je održana. Neće biti odviše, da tom prilikom pregovorimo nekoliko reči.

Pre svega datumi tih glavnih skupština sem ljudljanske još nisu odredeni, ali odrediće se u najskorije vreme. Prema tome ni dnevnerede pojedinih skupština ne poznamo. Možemo pak unapred reći, da će svi sličiti jedan drugome, a njihov će sadržaj obuhvatati u glavnem dve tačke: izveštaj i debata o radu u prošloj godini i program za rad u budućnosti.

Što se tiče prvog dela, pojedini odbori imatice zadaću, da članovima objasne svoj rad, da im pokaže na uspehe koje su postigli te da polože račun za celo svoje poslovanje. Prema tome, dali je jedan odbor radio i učinio više ili manje, imatice i na glavnoj skupštini lakše ili teže stalište. Može se reći, da se je u glavnom mnogo šta učinilo, od čega imaju tako pojedinci kako celokupnost koristi. Izvršene su bezbrojne intervencije u svim instancama: u ložionicama, na direkcijama, kod generalne direkcije i u Ministarstvu Saobraćaja. Odpisalo se mnogo predstavki na razna nadleštva, u kojima se traži poboljšanje našeg stanja, otklonjenje pojedinih nedostataka i krivica te da nam dà ono, što nam po zakonima i propisima ide. Postigli se amo tamko kakvi uspesi, ali o tome imatice članovi, da presude, dali je sve učinjeno, da bi se postigli oni uspesi, koji bi članove uzadovoljili. Ima još, naravski, otvorenih pitanja, za koja bi želeli, da budu što pre rešena i, nadajmo se, koja će biti u najskorijem vremenu rešena. No kad budu članovi o ovome razmišljati i eventualno i progovorili moratice da uzmu u obzir, da se ne može u jedan mah postići sve ono, što se još pre godina izgubilo ili što se uopšte još nije postiglo. Ako pogledamo nekoliko u našu prošlost, videćemo, da smo baš mi sami mnogo zakrivili puštanju, da se nas potisne na stranu i dopuštanju, da se drugi penju na našim ledama u vi-

sinu. Ne će nam poći baš tako za rukom, da se dočepamo onoga, što su drugi na naš račun postigli. Trebalo je mnogo napornog rada samo za to, da se je počela rušiti stara tradicija, po kojoj je ložač samo jedna životinja koja treba še više da radi, a da ne pita za svoja prava. Stanje u kojem se danas nalazimo za nas nije zadovoljivo. Zadovoljiti nas takoisto ne mogu samo delni uspesi, naročito s obzirom na to, da bi već mogli biti mnogo na boljem, ako bi u ranije doba bilo medu nama nekoliko više zavednosti, nekoliko više borbenosti, a mnogo manje malaksalosti. Tako moramo uvek razmišljati o novim putevima, po kojim bi mogli postići poboljšanje naše sudbine, ugodnije prilike za rad a za naš teški i naporni rad barem prilično odgovarajuću platu. To pak važi za sve, ne samo za pojedine odbore. Dužnost je svakog pojedinka, da radi na tom, da se postigne taj cilj.

U tim će se pravcima morati usmeriti program rada u budućnosti. O tim će se pitanjima raspravljati na našim glavnim skupštinama.

Novi odbornici, koji će se izabratati na pojedinim skupštinama, moraju da su si svesti svoje dužnosti, kad primaju površenu funkciju. Ne sme se desti da bi bio rad oteškočen ili čak i onemogočen time, što oni ne bi vršili svoju dužnost. Ni je baš lako raditi u organizacijama, naročito za ljudi iz naših redova. Ali moramo biti ipak učeni, da bez rada nema uspeha. Nadamo se, da će naši članovi to razumeti, pa da će prema tome udesiti svoj rad.

Kako se deli odgovornost?

Ni dolgo tega, ko smo imeli par stvari pred disciplinarnim sodiščem, in pri tej priliki so bili nekateri naši tovariši precej občutno kaznovani. Mi seveda ne moremo ugoverjati kaznim, če so bile zasluzene, saj disciplinsko sodišče je menda zato tu, da nepristransko sodi o krivdi in nekrivdi.

Ampak stvar dobi mahoma drugo lice, če se jo malo drugače pogleda. Če stopiš s tem ali onim v pogovor, se ti kmalu zavrne, saj ti ne odgovarjaš, ne nosiš one odgovornosti kot drugi. To mnenje je že tako ukoreninjeno, da mu nehote verjameš tudi sam. Zato pa si nemalo osupel, ko ti sodnik pokaže s prstom na ta pa na oni člen zakona in še na kako točko povrhu. In tedaj se naenkrat zaveš, da v resnici ni tako, kot so ti drugi dopovedovali in dopovedali in kakor si bil na koncu že sam o tem prepričan, temveč da je v resnici stvar taka, da te vpognejo pod ta ali oni paragraf. Naenkrat se znajdeš v zavesti, da tudi ti, uboga para, odgovarjaš, da si mnogokrat odgovoren celo še v večji meri

ko tisti, ki prvsaki priliki (samo ne v nepriliki!) povdarja: jaz odgovarjam in nihče drugi, jaz sem tukaj za vse, in si na podlagi te namišljene »večje odgovornosti« lasti ne samo večje pravice, ampak tudi večje prejemke. V resnici pa ne odgovarja, kot bi moral, s prejemki je seveda drugače.

Včasih se pripeti nezgoda in se je treba zagovarjati. In takrat se zgodi, da kurjač ni samo scodgovoren, ampak da je celo bolj odgovoren za tisti nesrečni prijetljaj nego njegov gospod strojevodja. — Vsaj na podlagi občutnejše kazni si lahko človek napravi to sodbo. In pri vsem tem je treba upoštevati še to: Kurjač ima brez dvoma več dela nego strojevodja, to mora priznati tudi tisti, ki ni nikoli bil na stroju. Kurjač mora obračati svojo pozornost v prvi vrsti na to, da stroj v redu funkcioniра da lahko gospod v desnem kotu brez skrbno hantira z regulatorjem; in vendar se zahteva od njega, da mora vsaj toliko pozornost obrniti na ono, kar se godi izven stroja, kot strojevodja, ki mu je paziti na zunanjji svet, pravzaprav edina skrb in dolžnost. Na kaj se potem naslanja tisto utemeljevanje ogromne razlike v kilometrini in premiji? Če že mora kurjač neprimerno več garati kot strojevodja, če se zahteva od njega, blago rečeno, vsaj tolika pozornost kot od strojevodje, zakaj se mu ne nudi tudi primerna odškodnina?

Zahtevamo, da se vendar enkrat izdajo točni predpisi, do kje sega dolžnost tega, in do kje onega. Poleg tega, kake pravice gredo enemu in kake drugemu. Čas je že, da se v tem pogledu nekaž ukrene!

Onim, ki so člani dveh organizacij.

Pod tem naslovom je objavljal »Ujedenjeni Železničar« članek, v katerem se imenuje tudi naše društvo. Pisec tega članka trdi, da so kurjači organizirani v našem društvu, zraven pa še po drugih organizacijah. Omenja, da ne zna tak član, ce se ga vpraša, zakaj je organiziran pri društvu kurjačev ali pri »društvu strojevodij«, po navadi nič odgovoriti, kvečjemu zmaje z rameni, češ iz nekake tradicije ali pietete. Pisec gotovo misli svoje društvo ter na one kurjače in strojevodje, ki so pri njem organizirani.

Mislimo pa, da ravno kurjači povzročajo prav malo prahu po pisarnah in sploh po prostorih drugih organizacij. Pač pa bi vam bili za enkrat hvaležni, če bi še tiste, ki so organizirani pri vas, ven pometali, saj jih menda lahko seštejete na prste ene roke. Naj bodo organizirani tam, kamor spadajo.

Kategorijске organizacije so vam trn v peti, to vemo. V prvi vrsti »društvo kurjačev« in »društvo strojevodij«, pa tudi »Zveza jugosl. železničarjev« in sploh vse, kar je pri železnici delavstva in se ne nahaja v vaših vrstah. Ne bomo zagovarjali nobene organizacije, pač pa spregovorimo par besed, v kolikor se stvar tiče nas samih.

Povemo vam, in ne v prvič, da smo bili kurjači prej kot v svoji kategorijski organizaciji organizirani v velikih in močnih organizacijah. Nekateri kraječek so prinesli naši tovariši v razne tabore, kojih prvaki so se bahali, da imajo toliko in toliko tisoč članov za seboj in oni kot takci veliko moč.

Vsa tista velika moč pa nam ni prav nič koristila, za nas ni bilo nikjer uspeha, ter se tudi v naš priči ni izvršila nobena intervencija, čeprav smo na raznih sejah, sestankih in shodih povedali in predložili svoje bolečine in svoje gorje; mogoče, da so bile vse te stvari radi lepšega vzete tam na znanje, ampak pri tem je tudi ostalo. Da še celo delj so se upali nekateri voditelji. Če so kurjači kaj zahtevali, v kar so bili upravičeni, da se za njih predložijo na merodajnih mestih zahtevki n. pr. glede obleke i. t. d., so jim voditelji velikih in močnih organizacij povedali, da so druge kategorije pred njimi in da bodo šele za njimi prišli kurjači na vrsto. Povedali so nam, da je za nas dobra vsaka cunja, rekli so: saj vi itak ne pridete z nikomur v dotiku in vas nikdo ne vidi!

Dragi gospodje, takih in podobnih stvari se ne pozabi kar tako zlepa. Da smo bili ravno mi nekoč zapostavljeni, to občutimo še danes in ravno to zapostavljanje in drugo nepravilno delovanje raznih voditeljev je porodilo kategorijске organizacije in uničilo enotnost železničarjev za mnogo mnogo časa.

Danes naši člani zaupajo svojim voditeljem mnogo bolj kot pa so takratnim voditeljem velikih organizacij. In to po pravici, saj člani vidijo, da se res nekaj dela in da se s tem delom res tudi nekaj doseže za zboljšanje našega položaja.

Ne trdimo pa, da morajo kategorijске organizacije za vedno ostati in da so te za delavstvo najbolj koristne. Nikakor ne! — Nekoč bo moralno priti do fega, da se železničar združi, a da se bo to zgodilo, bo treba, da nam pridejo taki voditelji, ki si bodo postavili samo eno geslo: blagostanje železničarja, ki bodo videli glede gmotnih vprašanj vse v eni kategoriji in v vseh eno samo. Ti voditelji bodo morali železničarjem dopovedati, da so vsi enaki, da se razlikujjo le po delu, in po delu naj dobi tudi vsakdo svoje jelo ter naj tega nikar drug drugemu ne zavida, kot se to danes dogaja.

Tovarišem v opozoritev!

Pred nedavnim časom je izdala železniška uprava nekake okrožnice, ki so svarele uslužbenstvo pred samovoljnem razpolaganjem z železniškim premogom. Železniška policija je menda doghala, da porabijo pot iz službe domov, da mimogrede vzamejo po nekoliko premoga s seboj. — Samo po sebi se razume, da zadenejo enega, ki ga zasačijo železniški policijski organi težke posledice. V takozvanih opozirnih okrožnicah smo čitali, da se bo najstrožje postopalo napram vsem uslužbenecem brez izjeme, ki bi jih zasačila policija, da so odnesli tudi najmanjšo količino premoga domov. Dotični se bodo kaznovali tako, da bodo provizorični takoj brez zaslana odpuščeni iz službe, dočim se bo proti nastavljenim uvedla discipl. treiskava.

Tak neprijeten slučaj se je pred kratkim pripeljal nekemu uslužbencu, ki je sedaj postavljen pred disciplinsko komisijo. Ta slučaj nam daje povod, da opozorimo vse naše člane, da se, če bi se morda našel še kdo, ki je potreben takega opozorila, vendar že enkrat odvadi one lahkonje medvojne morale, ko je bilo marsikaj pod silo razmer, ne bomo rekli dovoljeno, ampak kolikor toliko razumljivo. Čas je že, da se vrnemo v normalne prilike vsaj mi, če se že ne marajo oni, ki nam kruh režejo, tako da bi nam malce bolj poštene kose odrezali. — Oni, ki se torej še ni otresel tiste medvojne razvade, naj se zaveda, da riskira s tem, da si nedovoljeno prisvoji tudi le majhen košček črnega diamanta, službo in da je s takim njegovim malenkostnim in nepremišljenim početjem ogrožena njegova eksistenza.

Naš odbor je smatral za svojo dolžnost, da opozori članstvo na tozadovne stroge predpise z nado, da bomo tudi v tem mi kurjači pokazali, da ga ni nad nami, ki bi na ta ali oni način jemal svojim tov. ugled.

Glavna skupština oblasne uprave Sarajevo.

Glavna skupština oblasne uprave Sarajevo održana je 23. III. o. g. te se je vršila u najlepšem redu. Poslovanje odbora u prošloj godini odobreno je, pošto se čuo izveštaj pojedinih odbornika. Blagajna nadena je u najlepšem redu. Na glavnoj skupštini biran je nov odbor, koji se konstituisao ovako:

Predsednik: Stevo Vujčić; polpreds.: Vojo Jarčević i Ostoja Vučetić; sekretar: Vojislav Škrba, zamenik: Milan Ukragen; blagajnik: Karlo Foltin, zamenik: Marko Marjanović; odbornici: Gjorgje Tešić, Blagoje Radaković, Milan Cvijević i Stanko Ivica; nadzorni odbor: Nikola Simić, Milan Jovičić i Relja Stjepanović.

Dopisi.

Iz ložione Gračac. Drugovi, kako Vam je svima poznato, ima medju svakim žitom kukolja tako ima i medju g. strojvodnjama ljudi, ima i kukavica ima i pravednih i nepravednih promišljenih i nepromišljenih. Kod nekog vlaka bilo je u Zrmanji zadržavanja 20 minuta i kako se g. strojvodnji nije dalo sači sa stroja, da pregleda stroj, kazao je meni, svome ložaču, da pregledam i šta je potrebno da namažem a ja ču malo podremati. Nato sam ja sašao i pregledao i što je bilo potrebno to sam namazao i tu smo čekali redoviti odlaz.

I na znak vozovodje krenuli smo te išli dobro nekih par kilometara; kad smo došli u veliki zavoj počela se mašina sklizati, nato mi je rekao strojvodnja, da šta nisam imao drugog posla nego kotače mažati; kaže »Vi ste namazali kotače pak se sada kotači skližu.« Ja sam mu odgovorio da nije istina, jer o takvim stvarima nemam niti pojma, a kad bi to napravio i stime bi samo sebi napravio poteškoće. To sam mu rekao, a on odmah zaskoči na mene sa rečima: kuš nemaš ništa govoriti, jer te bacim sa stroja. Nato sam mu rekao, ne da mene bacite sa stroja več si pregledajte šta je falinga da stroj skliže. Prvo zabremzan je tender, jer ne manipulirate sa pumpom kako treba, a drugo je to, da pesak neide. Da Vi to uredite, onda nebi bili kotači namazani. Nato smo stali. Kod smo stali, onda je g. strojvodnja sašao sa stroja dole i rekao da se ide osvodeniti, jesu li kotači namazani, i mahnu rukom po spojnoj motki i donio na stroj zamazane prste i kaže, da su namazani kotači. Nato sam rekao strojvodnji, da idemo gledati jeli je istina. Nato se je na mene izderao da nemam ništa govoriti. Ja sam sašao sa stroja pozval sam g. vlakovodju da ide gledati jeli istina šta govoriti strojvodnja, da su ovi kotači namazani sa uljem. Nato je vlakovodnja došao i rekao: ti su kotači suhi ali kako ja vidim Vi nezname manipulirati sa strojem. Nato je strojvodnja počeo kretati ali točkovi se opet skližu. Nato je vlakovodnja opet rekao, te kaže, tender Vam je zabremzan a pesek Vam neide. Nato je odgovorio strojvodnja vlakovodnji, kaže: šta se tebe tiče ja znam šta radim. Nato je strojvodnja ispuštilo malo zraka iz tendera a poslije je obesio tašku na ispuštnu pipu zraka, tako kada je zavor popustio, onda nisu bili točkovi namazani.

Tako smo došli kući. Ja sam svoje stvari pospremio i otišao kući spavati. — Kada sam se odmorio došao sam da očistim stroj ali čujem da me je strojvodnja stavio u prijavnu knjigu, da me se skine

sa stroja, da nisam sposoban za ložača, i ako sam već 5 godina ložač. Ali pošto vodstvo ložione pozna dobro onog gospodina strojevodju, jer se neda već niti jedan ložač k njemu, pak nije uzeta u obzir ova neistinita prijava, jer nema smisla. Dakle to je samo jedna posebna mržnja i njegova nervosa. Tako da ima gospodin i malo karaktera, ovako šta bi se stidio samo pomisliti a kamo li izgovoriti i u prijavnu knjigu staviti. Neka si gospodin metne ruku na prsa i dobro si promisli, pa će reći da je ložač strojevodji desna ruka.

Neka si samo pomisli, kakav je on strojevodja, kada je kod stroja, kad mu se popravak radi, jeli piše popravak? Nikada ništa! Neka napravi svoje, što ga pripada po pravilniku, kao što napravi ložač. Od ložača zahteva i više nego pravilnik kaže, a on neka pogleda samo pravilnik jer ga sigurno nije nikad pročitao, neka napravi svaki kao ložač svoje, ići će sve u redu.

Ložač iz Gračaca.

Isto iz podružnice Gračac. Kod isplate kilometraže isplata se vrši potajno.

Novaca nemam dosta nikada. Novaca nam ne šalje direkcija, već čekamo dok naša stanica sabere novaca svaki četvrti peti dan 5—6 hiljada dinara. To dobiju najprije potajno kumovi, prijatelji, g. strojevodje i. t. d., a mi ložači, koji smo najpotrebniji, mi čekamo, dok su svi namereni. Dakle iako vidimo za nas u Gračacu se niko ne brine, za nas niko računa ne vodi, jer smo u zabitom mestu, nikuda ne možemo.

Ako je za globu i kažnju, to se nas odmah nadje, pa bilo to od strane ložione ili od direkcije. Molimo više vlasti na koga to pripada, neka izvole voditi računa i o nama u ovom zabitom mestu, pošto ovo nije grad da si može čovek pomoći, već ovdje bez novaca nikuda. Dakle još jednom molimo, da nam se naša kilometrina isplaće po mogućnosti na vreme, da si možemo sa životom raspolažati.

Isto iz podružnice Gračac. I još nešto. Ako je koji od drugova bolestan, to se ne pita, kada dodje kod g. lečnika. Kad me opazi, on još nezna, šta sam i pošto sam došao. Najprije pita očete ostati u bolnici ako me boli prst ili ruka ili noge ili ako je prehlada ili želudac ili ma šta bilo. Ako nećete ostati u bolnici onda ajde van.

Mi nemamo liječnika već jedino protjerat nas liječnik, onda traži dopust, ako ga dobijemo, ako ne, onda ajde radi dalje onako bolestan. Nevjeruje nam niko ništa u cijeloj našoj poteškoći nemamo se kome pritužiti.

Molimo predpostavljene na koga to spada, neka izvole opomenuti g. doktora, neka vrši svoju dužnost čovečanski a ne

ovako surovo, neka pokaže svoj karakter i naobrazbu.

ZAHVALA.

Podpisani se tem potom uljudno zahvaljujem Udruženju kurjačev, oblastni upravi v Ljubljani za ob prilikli moje bolezni podeljeno mi podporo v znesku 400.— Din.

Obenem se najtopleje zahvaljujem še celokupnemu strojnemu osobju na Jesenicah za nabранo in naklonjeno mi podporo v znesku 450.— Din.

Še enkrat najlepša hvala!

Stoje Jakob, kurjač na Jesenicah.

ZAHVALA.

Oblasnoj Upravi Zagreb se ovim putem najiskrenije zahvaljujem, koja mi je isplatila Din 300.— kao bolnišku podporu u mom bolesnom stanju.

Osijek, 16. III. 1926. god.

Kovačić Josip, ložiona Osijek.

ZAHVALA.

Ovim putem se najtopleje zahvaljujem Udruženju Ložača Obl. Upr. Zagreb, za nakazanu mi bolnišku podporu u iznosu Din 400.—

Još jedan put, najlepša hvala.

Vukšić Djuro, ložiona Srpske Moravice.

ZAHVALA.

Potpisati drug Babič Stanko se ovim putem najtopleje zahvaljujem Udruženju Ložača Obl. Upr. Zagreb, za nakazanu mi bolnišku podporu u iznosu Din 400.—

Najtoplja hvala.

Karlovac, dne 11. III. 1926. god.

Babič Stanko, ložiona Karlovac.

ZAHVALA.

Smatram se dužnim, da se ovim putem zahvalim Oblasnoj Upravi Zagreb, koja mi je isplatila Din 350.— kao bolnišku podporu u mom bolesnom stanju.

Osijek, dne 16. III. 1926. god.

Brkič Jakob, Ložiona Osijek.

TOVARIŠI, KATERI SO DAROVALI ZA TISKOVNI SKLAD V MESECU MARCU.

Cesar Franc, Ljubljana I,	Din 10.—
Vidmar Ivan, Ljubljana II,	Din 10.—
Cerkvenik Franc, Ljubljana II,	Din 10.—
Marčič Ivan, Maribor,	Din 20.—
Kucler Franc, Ljubljana I.,	Din 10.—
Hajnšek Vinko, Ljubljana I.,	Din 10.—
Karba Juri, Ljubljana I.,	Din 10.—
Skak Ivan, Ljubljana I.,	Din 10.—

ŠE NE PRIGLAŠENI IZ VELENJ:

Flies Jakob	Din 5.—
Skrube Jože	Din 5.—
Bergles Ferdo	Din 5.—
Ramšek Franc	Din 5.—
Gufleitner Jože	Din 5.—

LOŽIONA SUŠAK.

Tkalčič Djuro	Din 5.—
Medved Djuro	Din 5.—
Stančič Ivan	Din 10.—
Gulim Marko	Din 5.—
Perišić Djuro	Din 5.—

IZ ZADNJE STEVILKE JE IZOSTALO:

Zahvala.

Potpisani Petar Dukmanović, ložač ložione Srpske Moravice, se tim putem najlepše zahvaljujem Obl. Upravi Zagreb, za nakazanu mi bolesničku potporu u iznosu Din 300.—

Petar Dukmanović, ložač ložione Srpske Moravice.

Zahvala.

Niže potpisani Pleše Mijo, ložač ložione Zagreb, glavni kolodvor, se najtopleje zahvaljujem svojo Oblasnoj Upravi Zagreb, za bolesničku potporu u iznosu Din 300.—

Pleše Mijo ložač ložione Zagreb, glavni kol.

Zahvala.

Podpisani Franc Kukovec, kurjač kuilnice Murska Sobota, se tem potom najtopleje zahvaljujem Oblastni Upravi Ljubljana, za nakazano podporu v znesku Din 400.

Franc Kukovec, Murska Sobota.

Zahvala.

Spodaj podpisani se najiskrenejše zahvaljujem Udruženju kurjačev za podeljeno mi posmrtnino v znesku 1500 (tisočpetsto) dinarjev, podeljeno mi ob prilikli smrti moje soproge Marije Šošter.

Maribor, dne 25. II. 1926.

Jernej Šošter, strojni kurjač.

Za tiskovni sklad so darovali:

Kurilnica Ljubljana I.: Jamnik Franc
Din 10.—, Cesar Franc Din 10.—

Kurilnica Maribor: Marčič Ivan Din 20.

Kurilnica Tržič: Goltes Karel Din 10.—

Ložiona Sušak: Tkalčec Duro Din 5.—,
Jakšić Mile Din 10.—, Koje Franc Din 5.—

Zagreb Sava: Ptičar Ludvik Din 10.—,
Sila Avgust Din 10.—

Zagreb glavni kolodvor: Mlakar Franc
Din 10.50. — Skupaj Din 100.25. — Vsem
darovalcem najlepša hvala!

Sretan Uskrs svima čitaocima.

Srečno Veliko noč vsem čitateljem
želi

Uredništvo.